

Lindås kommune
Eigedomsskattekontoret
Kvernhusmyrane 20
5914 Isdalstø

Vår referanse: ITX201907
Deres referanse: Eigedomsskattekontoret
03. mai 2019

Utskriving av eiendomsskatt for 2019 – særskilt skattegrunnlag og revidert takst som næringseiendom – Mongstad råoljeterminal mv. – klage

Vi viser til skattelisten og tilsendt møtebok for sakkyndig nemnd for eiendomsskatt i Lindås kommune med vedlagt takstrapport. Equinor er uenig i deler av takstvedtaket. Vi mener at en del av vurderingene av hva som er produksjonsutstyr og -installasjoner og maskiner som tjener bygningen/den faste eiendommen, ikke er i tråd med eiendomsskatteloven.

Generelt

Etter vårt syn er terminalen en produksjonsbedrift. Råolje behandles i terminalen ved blanding, rensing, stabilisering og fjerning av vann. Sluttproduktet av denne behandlingen er en olje innenfor en annen verdi og spec/varebeskrivelse enn den som kom inn til terminalen. Terminalen er også en del av en større produksjonskjede i et industrianlegg (raffineriet). Terminalen er derfor langt mer enn et såkalt «last- og losseanlegg», som taksator sammenligner anlegget med, – eller enn et varelager; hvor varer som tas ut er de samme som legges inn.

Vi vil også fremholde at det er Regjeringens klare intensjon at produksjonsutstyr og -installasjoner i verk og bruk ikke skal eiendomsbeskattes¹.

Opprinnelig terminal

Av de opplistede poster i taksten for opprinnelig terminal anfører vi at følgende poster må anses som produksjonsutstyr og -installasjoner:

- Kai nr 7
- Fjellhaller (Kaverner)
- Nettstasjon TA
- Nettstasjoner TB og TC

¹ Prop 1 LS (2017-2018) punkt 7.1.4 Valg av løsning

Kai nr 7

Kaien er en helt nødvendig del av verdi- og produksjonskjeden, hvor produkt losses og lastes og kan viderebehandles. Kaien er bl a innrettet med utstyr som tilrettelegger for viderebehandling av olje, for å sikre leveranser med riktig spec helt frem til lasting på skip. Dette utstyret, samt laste- og losse installasjonene må isolert sett anses som produksjonsutstyr og -installasjoner iht Eiendomsskatteloven (esktl.), og beskatningen av utstyret skal dermed avtrappes iht. lovens overgangsbestemmelser.

Etter vårt syn kan det heller ikke være annerledes med fundamentet til alt dette utstyret; selve kaien er fundamentet, og må således også anses som en produksjonsinstallasjon. I Prop 1 LS (2017-2018) punkt 7.1.4 Nærmere om løsningen – heter det om et typetilfelle:

I andre tilfeller vil det kunne være enklere å identifisere hva som er produksjonsutstyr eller -installasjon. For eksempel vil en mast som står på grunnen, eventuelt med fundament, være en produksjonsinstallasjon.

Vi ser det slik at **hvis** fundamentet for en mast er en produksjonsinstallasjon, må det tilsvarende gjelde for fundamentet for losse- og lasteutstyr. Videre vil vi vise til at kaien er dimensjonert og utformet for ene og alene å tjene produksjonsbedriften – med de omfattende sikkerhetskrav og reguleringer som gjelder for håndtering av slike produkter. Merk også at det ikke er noen annen exit-mulighet for produktet vårt enn via kai. Produktet kan tidligst anses levert til kunde ved lasting på skip og produktet overvåkes/justeres helt frem til levering. Det er videre verd å merke seg at som følge av kaiens spesialiserte/produksjonstilpassede funksjon, så kan den ikke kan nyttes til annet dette formålet – f eks kan den ikke benyttes som en stykkgoods-kai.

Kavernene

I takstrapporten uttaler taksator at «*Fjellhaller. Slike haller er bygningsmessige anlegg, og skattepliktige når de inngår i en næringseiendom.*» Vi oppfatter dette slik at han mener at siden det er en «fjellhall» (kavernene), så er dette en bygning i seg selv (som ikke kan inngå i en produksjonsprosess). Equinor er ikke enig i dette.

Kavernene utgjør en sentral og viktig del av produksjonsutstyret og produksjonsinstallasjonene på råoljeterminalen. Produksjon i anlegget foregår også i kavernene. Råoljen behandles i kavernene ved blanding, rensing og fjerning av voks og vann. Sluttproduktet av denne behandlingen er en olje innenfor en annen verdi og spec/varebeskrivelse enn den som kom inn. Uansett om kavernene skulle anses som **bygningmessige anlegg** isolert sett, er det **klart at unntaket for produksjonsutstyr og -installasjoner må gå foran** når man ser hen til integreringen i produksjonsprosessen og det selvstendige ledd disse utgjør i produksjonsprosessen.

I prop 1 LS (2017-2018) Skatter, avgifter og toll, punkt 7.1.4 Vurderinger og forslag heter det under Nærmere om løsningen:

Begrepet «produksjonsutstyr» er ment å omfatte eiendeler som utøver en funksjon i produksjonsprosessen, for eksempel maskinell bearbeiding av råvarer. Begrepet omfatter alt produksjonsutstyr uten hensyn til graden av fysisk integrasjon. Det vil si at både mer eller mindre frittstående utstyr og utstyr som er fysisk integrert i grunnen eller i et bygg, skal omfattes av begrepet.

Begrepet «produksjonsinstallasjoner» skal omfatte faste innretninger med varig forankring som har en funksjon i produksjonsprosessen. Ved vurderingen av om noe er å anse som produksjonsinstallasjon eller eiendom som skal eiendomsbeskattes, må det i første omgang tas

hensyn til tilknytningen til produksjonsprosessen. Har installasjonen (nær nok) tilknytning til produksjonsprosessen, skal den etter forslaget falle utenfor eiendomsskattegrunnlaget selv om den har slik varig forankring at den etter gjeldende regler inngår i det faste anlegget.

I prop 1 LS (2017-2018) Skatter, avgifter og toll 2018 omtales et typetilfelle som har likhetstrekk med kavernene i råoljeterminalen. Det henvises der til Eidsivating lagmannsretts dom av 15. april 2005 (Ringnes dommen). I dommen ble bla. tanker for ferdigproduisert øl eiendomsbeskattet. Det heter om dette tilfellet i proposisjonen pkt 7.1.4 (Eiendomsskattegrunnlaget):

Forslaget innebærer en vesentlig endring i den eiendomsskattemessige behandlingen av slike anlegg, som skal inngå i eiendomsskattegrunnlaget etter gjeldende rett, jf. for eksempel Høyesteretts dom i Rt. 2006 side 1607. For et større bryggeri, for eksempel bryggeriet som er beskrevet i Eidsivating lagmannsretts dom av 15. april 2005 (Ringnes-dommen), vil forslaget innebære at tanker, panner, kar og røropplegg (med armatur) mv. som brukes i produksjonen, blir fritatt for eiendomsskatt. Dette innebærer en betydelig endring sammenlignet med resultatet i Ringnes-dommen, hvor disse innretningene med tilknytning til ølproduksjonen ble ansett som integrert i det faste anlegget og dermed eiendomsbeskattet

For øvrig kan det bemerkes at det er ulogisk å karakterisere kavernene som bygningsmessige anlegg slik taksator gjør i rapporten, og som dernest blir lagt til grunn av kommunen. Kavernene er for alle praktiske formål tanker som det ikke er mulig å komme seg inn i eller ut av annet enn gjennom rørene som benyttes til LPG.

Kavernene er således etter Equinors syn en del av produksjonsanlegget, og skal derfor avtrappes med 1/7 pr år.

Nettstasjonene

Esktl. ble endret 10. desember 2017 med virkning fra skatteåret 2019. Ved denne endringen ble kategorien «verk og bruk» opphevet, og eiendommer som tidligere ble beskattet som dette skal nå som hovedregel beskattes etter reglene for næringseiendom. Produksjonsutstyr og -installasjoner skal ikke medtas i eiendomsskattegrunnlaget for næringseiendom. Equinor mener nettstasjonene er produksjonsutstyr og -installasjoner, og ikke omfattet av «kraftnettet».

Ved lovendringen ble det imidlertid gjort unntak for kraftverk, vindkraftverk, kraftnettet og anlegg som omfattes av særskattereglene for petroleum. Disse anleggene skal etter lovendringen fortsatt eiendomsbeskattes etter samme prinsipper som før lovendringen. Den relevante lovbestemmelsen er esktl. § 3 (1) c som lyder som følger:

Kommunestyret kan skrive ut eieendomsskatt på anten

...

c) berre på kraftverk, vindkraftverk, kraftnettet og anlegg omfatta av særskattereglane for petroleum

Problemstillingen videre er om nettstasjonene omfattes av «kraftnettet» i esktl. § 3 (1) c.

Hva som nærmere bestemt omfattes av «kraftnettet» i esktl. § 3 (1) c er ikke nærmere definert i loven, men forarbeidene gir noe mer informasjon om hva lovgiver har tenkt.

Da kategorien «verk og bruk» ble fjernet, ble også produksjonsutstyr og produksjonsinstallasjoner fritatt for eiendomsskatt. Imidlertid var ikke «[v]annkraftverk, anlegg omfattet av særskattereglene for petroleum og vindkraftanlegg» omfattet av Regjeringens forslag, jf. Prop. 1 LS (2017-2018) punkt 7.1.1 tredje avsnitt. Videre i samme avsnitt fremgår det at «nettanlegg (overføringsanlegg) som en følge av forslaget i all hovedsak bli fritatt for eiendomsskatt», med unntak av «produksjonslinjer som er en del av kraftanlegg».

Forskjellen på kraftanlegg og overføringsnett omtales i Prop. 1 LS (2017-2018) 7.2.2:

Mens kraftanlegget produserer kraften, sørger overføringsnettet for å bringe kraften ut til strømbrukerne. ... For å overføre kraften fra kraftstasjonen og til innmatingspunktet i overføringsnettet gjøres det bruk av såkalte produksjonslinjer. Disse går fra kraftstasjonens vegg til innmatingspunktet.

Etter vårt syn kan det utledes av det siterte at det er overføringsnettet *frem til* strømbrukerne som utgjør strømmettet. Strømlinjer *hos* strømbrukeren er altså ikke omfattet. Departementet er videre bevisst at det også brukes produksjonslinjer for å overføre kraften fra kraftstasjonen og til innmatingspunktet i overføringsnettet, men at heller ikke disse type linjene etter departementet syn er en del av overføringsnettet.

Departementets forslag var at overføringsnettet ikke lenger skulle være gjenstand for eiendomsbeskatning, men at produksjonslinjene etter omstendighetene skulle kunne eiendomsbeskattes som en del av kraftverket.

Det faktum at Departementet anser produksjonslinjer *frem til* overføringsnettet for å utgjøre en integrert del av kraftverket kan etter vårt syn tas til inntekt for at det samme må gjelde for kraftlinjer *etter overføringnettet*, nemlig at kraftlinjer som eies av strømbruker må anses som en integrert del av strømbrukers anlegg og dermed beskattes på samme måte som dette. I vårt tilfelle betyr dette at nettstasjonene skal beskattes som alminnelig næringsseiendom.

Selv om Departementet foreslo å fjerne «kraftnettet» fra eiendomsskattegrunnlaget, ønsket flertallet i Finanskomiteen å fortsette beskatningen av «kraftnettet». I Finanskomiteens innstilling 4 L (2017-2018) av 7. desember 2017 heter det under punkt 7.1 (komiteens merknader):

Flertallet er enige om å fjerne adgangen til å ilegge eiendomsskatt på produksjonsutstyr og installasjoner slik regjeringen har foreslått, men med følgende endringer:

- *Utfasing av skatten forlenges fra fem til syv år, og overgangsordningen fases inn over syv år.*
- *Master og linjer i transmisjonsnettet («monstermaster») og nettanlegg ilegges fortsatt eiendomsskatt*

...

Flertallet viser til at avtalen innebærer at «[m]aster og linjer i transmisjonsnettet («monstermaster») og nettanlegg ilegges fortsatt eiendomsskatt». Intensjonen er at alle anlegg i kraftnettet skal eiendomsbeskattes etter de reglene som gjelder for slik eiendom i dag. Det vil si at master, linjer, jord- og sjøkabler samt transformatorer mv. i kraftnettet skal reguleres av gjeldende regler for verdsettelse og avgrensning av eiendomsskattegrunnlaget.

Av det siterte fremgår det at flertallet i Finanskomiteen ønsket å videreføre eiendomsskatt på «linjer i transmisjonsnettet ... og nettanlegg».

I følge Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) transporterer kraftnettet strømmen fra produsent til forbruker.² På hjemmesiden deres fremgår det at kraftnettet i Norge består av transmisjonsnettet, regionalnettet og distribusjonsnettet.

Transmisjonsnettet er hovedveiene i kraftsystemet og forbinder produsenter og forbrukere i ulike deler av landet med hverandre. Transmisjonsnettet omfatter også overføringsledninger til utlandet. *Regionalnettet* er bindeleddet mellom transmisjonsnettet og distribusjonsnettet, mens *distribusjonsnettet* forsyner sluttbrukerne (husholdninger, tjenesteyting og industri).³ Ikke noe sted nevnes det at kraftnettet også omfatter strømnnett internt hos sluttbrukerne.

Kraftnettet er underlagt et naturlig monopol. Kraftselskaperens og netteierens virksomhet tilknyttet nettet er videre underlagt diverse plikter, ansvar og reguleringer som fremgår av energilovgivningen – det være seg vedrørende administreringen av nettet, tariffier mv. Verken Equinor ASA eller andre sluttbrukere for øvrig har eierskap i selve kraftnettet /overføringsnettet, og strømkundenes private anlegg kan etter dette ikke anses omfattet av henvisningen til «kraftnettet» i esktl. § 3 (1) bokstav d.

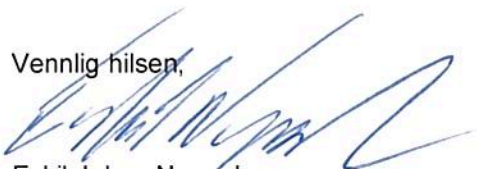
Beskrivelsen i forarbeidene gir sett i sammenheng med NVEs egne beskrivelser av kraftnett tydelig inntrykk av at det er det nettet som transporterer strømmen fra produsent til forbruker som menes med «kraftnettet» i esktl. § 3. Kraftnettet starter ved innmatingspunktet til kraftprodusentene og slutter ved tilknytningspunktet for kundene. Nettstasjonene er derfor ikke en del av «kraftnettet» og beskatningen av anleggene må følgelig avtrappes.

Oppsummering

Vi anmoder etter dette om at de nedenfor opplistede anlegg anses som produksjonsutstyr og -installasjoner og at eiendomsbeskatningen på disse følgelig avtrappes:

- kai nr 7
- kavernene
- nettstasjonene.

Vennlig hilsen,

Eskil Johan Nymark
Equinor ASA

² <https://www.nve.no/energiforsyning-og-konsesjon/nett/?ref=mainmenu>

³ <https://www.nve.no/energiforsyning-og-konsesjon/nett/?ref=mainmenu>

